

Arrest

**nr. 315 473 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. Valkenburg
Kuringenstraat 11
3511 KURINGEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat C. VALKENBORG.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 18 april 2021, dient op 19 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 6 augustus 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 27 juni 2022.

1.3. Op 8 november 2022 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 14 november 2022 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, [K.N.], verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent van origine Pashtoun en bent afkomstig van de stam Niazaï. U bent een soennitische moslim. U bent volgens de leeftijdstest geboren op 22 januari 2002. U bent geboren en getogen in het dorp Sangar, subdorp Chotian, in district Alingar in de provincie Laghman. U woonde er samen met uw moeder, broer en twee zussen. Uw vader is 6 à 7 jaar geleden een natuurlijke dood gestorven. Sindsdien verblijft u bij uw oom langs moederszijde, [G.N.], samen zijn vrouw en kinderen, die ook in Sangar wonen. U bent niet naar school gegaan, maar wel naar de madrassa waar u één jaar les volgde. U bent sinds kindertijd beloofd aan iemand. Jullie hebben geen kinderen. U had geen werk in Afghanistan, maar u was wel actief in de landbouw.

U verklaart dat u problemen had met de taliban in de madrassa vanwege de overheidsjob van uw oom langs moederszijde. Hij was ongeveer 7 tot 9 jaar actief in het leger. U ging ongeveer een jaar lang naar de madrassa. Op de laatste dag, de dag dat u wegging, sprak de leider van de madrassa genaamd [M.] u aan omdat uw oom terug in de stad was. Hij gaf u een bom waarmee u uw oom moest doden. Als u het niet deed zouden ze u in de plaats doden. U bracht de bom naar huis. U en de kinderen van uw oom huurden een auto en gingen met de bom richting de stad. Toen u daar arriveerde, belde u uw oom. Hij zei dat u naar de regio Qala Serag Bayh in Laghman moest gaan. Daar zag u uw oom. U legde de situatie aan hem uit. Hij nam de bom van u over en bracht u direct naar een smokkelaar.

U bent rond augustus 2020 vertrokken uit Afghanistan. Uw reis via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Duitsland en Frankrijk heeft ongeveer 8 maanden geduurd. U heeft in Bulgarije op 7 januari 2021, in Roemenië op 5 februari 2021 en in Oostenrijk op 17 maart 2021 een verzoek tot internationale bescherming ingediend. U reisde echter door naar België. U kwam in België toe op 18 april 2021 en u heeft hier een dag later een verzoek om internationale bescherming ingediend, en verklaarde 16 jaar te zijn. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vroeg in kader van de Dublinakkoorden overname van uw dossier aan Roemenië, Oostenrijk en Bulgarije, maar zij weigerden dit. U bleef dus in België.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban omdat u volgens hen vanwege uw vlucht een ongelovige bent geworden. Sinds uw vlucht hebben de taliban tweemaal uw moeder bezocht. Ze vroegen waar u was, maar ze antwoordde dat ze dat niet wist. Ze reageerden dat ze u zullen doden als ze u vinden omdat u niet gedaan heeft wat ze van u vroegen. Van uw oom is geen nieuws sinds de machtsovername door de taliban. Daarnaast verklaart u dat er vijandschap heerst over land tussen de stammen Khaderkhail, waartoe de taliban behoren en de Ahmadikhail, waartoe u behoort. De stam Khaderkhail nam jullie grond met dwang in beslag.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming heeft u de militaire badge van uw oom, alsook een militaire appreciatiebrief, een legercertificaat en nog een legerdocument van hem neergelegd. Daarnaast geeft u ook een vaccinatiekaart en de oude taskara van uw vader af. Als laatste legde u het arbeidscontract neer van uw job in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u op basis van uw verklaringen er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U bent er immers niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u bent gerekruteerd in de madrassa om een bom te plaatsen met de bedoeling uw oom, die voor het leger werkte, te doden.

*Ten eerste merkt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw **minderjarige leeftijd**. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u als minderjarige België te hebben betreden en nu 19 jaar oud te zijn (CGVS p. 5). Echter, het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 5 mei 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u ouder dan 18 jaar was bij aankomst, waarbij 21,2 met een standaarddeviatie van 1.9 jaar een goede*

schatting is. U legt geen persoonlijke identiteitsdocumenten voor die deze beoordeling kunnen aanvechten. Door een jongere leeftijd op te geven in het gehoor op DVZ en op het CGVS heeft u bijgevolg getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Immers, de vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige heeft voorgedaan ondermijnt bij voorbaat uw algemene geloofwaardigheid, zeker gezien het leeftijdsverschil van verschillende jaren tussen de door u opgegeven leeftijd en het resultaat van de medische test. Het spreekt voor zich dat een correct zicht op de leeftijd essentieel is om correct te kunnen inschatten welke kennis van u kan en mag verwacht worden en in welke omstandigheden u in Afghanistan geleefd zou hebben. Naast de leeftijd bent u ook tegenstrijdig over uw scholingsgraad. Waar u bij de DVZ nog zei dat u tot de derde graad scholing heeft gevolgd, verklaarde u op het CGVS dat u nooit naar school bent geweest. Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, verklaart u het volgende: "Ik heb dat niet gezegd, ik weet er niets van" (CGVS p. 6). De onjuiste en tegenstrijdige verklaringen over zowel uw leeftijd als scholingsgraad plaatsen bijgevolg reeds bij de start ernstige vraagtekens bij uw oprechtheid.

Eveneens merkt het CGVS op dat u voor uw verzoek tot internationale bescherming in België verzoeken heeft ingediend in Oostenrijk, Bulgarije, en tweemaal in Roemenië. Eveneens blijkt u ook in deze landen een andere naam en geboortedatum opgegeven te hebben (zie administratief dossier). Zo staat u in Bulgarije onder meer geregistreerd als [A.H.], geboren op 22 januari 2002. Tijdens het registratieproces in België verklaarde u dan weer 16,6 jaar oud te zijn, waardoor uw geboortedatum werd bepaald op 31 oktober 2004 (verklaringen DVZ). Bij de vraag waarom u in verschillende landen een andere geboortedatum had opgegeven, verklaarde u het volgende: "Dat is wat mijn moeder zei, dat ik 18 jaar oud ben (CGVS, p. 5). Ten eerste is dit tegenstrijdig aan uw voorgaande verklaring, waarbij u bij aankomst op de DVZ gezegd heeft dat u slechts 16 jaar oud was (CGVS, p. 5). Nochtans betekent 18 dat u meerderjarig bent. Daarenboven verklaarde u dat u in deze landen nooit een andere naam heeft opgegeven en altijd [K.N.] heeft gebruikt. Niettemin, dit is gezien uw Dublindossier een duidelijk flagrante leugen. Hieruit blijkt dat u doorheen uw migratieparcours bewust foutieve informatie heeft gedeeld om de Europese asielinstanties te misleiden, wat uw reeds aangetaste geloofwaardigheid verder onderuit haalt. Daarnaast is het ook wel opmerkelijk dat u telkens na indienen van het verzoek tot internationale bescherming in deze landen toch besloot om korte tijd later het asielcentrum moedwillig te verlaten en door te reizen in plaats van daar de asielprocedure verder te volgen. Ook dit verwijst naar mogelijk alternatieve en misleidende motieven voor uw vlucht en doet twifelen aan uw werkelijke nood aan internationale bescherming.

*Daarnaast zijn er drie elementen in uw asielrelaas die de geloofwaardig omtrent uw vrees fundamenteel aantasten. **Ten eerste** vloeit uw vrees voort uit het profiel en de activiteiten van uw oom langs moederszijde bij het Afghaanse nationale leger, maar u blijkt daarover nauwelijks op de hoogte te zijn, ondanks het gegeven dat hij uw voogd was sinds de dood van uw vader. U weet niet in welk korps hij actief was, welke rang hij had, welke opleidingen hij heeft gevolgd, in welke missies hij heeft gevochten, waar hij actief was of zelfs niet wanneer en waarom hij in het leger is gegaan (CGVS, p. 15-16). U bent tevens niet zeker over zijn salaris (CGVS, p. 16). U weet enkel dat hij 7 tot 9 jaar actief was in het leger en dat hij op heimelijke wijze terug naar huis kwam (CGVS, p. 16). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat u nog jong moet zijn geweest op het ogenblik dat uw oom actief werd binnen het Afghaanse nationale leger, doet uw gebrek aan initiatief om informatie te vergaren over de precieze werkzaamheden van uw oom wel degelijk afbreuk aan de oprechtheid van uw asielrelaas. U heeft immers sinds uw verzoek tot internationale bescherming voldoende tijd gehad om informatie te sprokkelen bij familieleden. U verklaart dat u niet zeker weet of er iemand is die zoveel informatie over zijn job heeft (CGVS, p. 16). Dit ligt echter niet in lijn met voorgaande verklaringen, waarbij u toen stelde dat "iedereen kennis had van zijn overheidsjob", inclusief de taliban (CGVS, p. 16) Daarnaast merkt het CGVS op dat van iemand die in België internationale bescherming vraagt naar aanleiding van de problemen die hij zou hebben ondervonden omwille van de activiteiten van zijn oom in het Afghaanse nationale leger, er redelijkerwijze van kan worden verwacht dat die zich toch tracht te informeren over deze activiteiten, nog voor het vertrek maar ook na aankomst in een veilig land. Dergelijke beslissing wordt immers niet lichtzinnig genomen zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hieraan een diepgaand gedachtenproces voorafgaat, waarbij men zo goed als mogelijk de opgelopen problemen en de gevolgen hiervan tracht te doorgronden. Dat u aanvoert dat uw oom niet over zijn activiteiten in het leger sprak, toont niet aan dat u niet over andere mogelijkheden of bronnen beschikte om zich beter te informeren, zoals bijvoorbeeld uw moeder of zijn vrouw. Het is bijgevolg onlogisch dat u met hun nog in contact staat, maar toch zo weinig te zeggen heeft over de activiteiten van uw oom (CGVS, p. 9). Hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging door de taliban, is dit een houding die geenszins in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, in dit geval over het militaire profiel van uw oom.*

Ten tweede kan u ook bitter weinig zeggen over het tweede fundamentele element van uw asielrelaas, met name de madrassa waar u les volgde en de rekruterings technieken die de taliban daar toepasten. Er mag

immers verwacht worden van een verzoeker die daar een jaar lang elke dag, behalve vrijdag, les heeft gevolgd toch iets kan zeggen over de verschillende praktijken die plaatsvonden in deze madrassa. Zeker als dit de plek blijkt te zijn waar uw problemen zich voor het eerst hebben gemanifesteerd. Echter blijkt uit uw verklaringen dat u hierover nauwelijks enige informatie kan bieden. Ten eerste verklaart u dat er in de madrassa continu gepredikt werd over jihad, maar u kan niet preciseren wat er dan juist gezegd werd. Zo raakt u niet verder dan de algemene uitleg dat mensen die werkten voor de overheid, met name politie en leger, ongelovigen zijn en gedood mogen worden. Dit ondanks er u verscheidene keren is gevraagd geweest waarover gepraat werd en u tevens werd aangemaand om meer gedetailleerd te zijn (CGVS, p. 10-11). Ook heeft u nauwelijks enig beeld over hoe de jongens in de madrassa gerekruteerd werden. Zo verklaart u geen enkele informatie te hebben over jongens die daadwerkelijk zijn meegegaan met de taliban en jihad hebben uitgevoerd (CGVS, p. 12). Hierdoor heerst er twijfel dat u wel daadwerkelijk in een dergelijke madrassa hebt gezeten.

Daarnaast is het ook niet te begrijpen waarom u koos om religieuze les te volgen in een madrassa waarvan het geweten was dat deze expliciet behoorde tot en onder controle stond van de taliban (CGVS, p. 6-7, 12). Wanneer u met dit feit geconfronteerd wordt, verklaart u meermaals dat u wilde studeren en dat u geen andere keuze had dan zich daar in te schrijven omdat er geen andere madrassa's in de buurt waren (CGVS, p. 20-22). Als het CGVS zou meegaan in uw verklaringen en er toch geloof zou gehecht worden aan het vermeend profiel van uw oom, is het onverklaarbaar waarom u zulk risico zou nemen en het leven van uw oom in gevaar zou brengen, enkel en alleen omdat u wilde studeren. Zelfs al zijn er geen andere opties in de buurt, dan nog zijn de gevolgen voor uw eigen familieleden te groot om zulk risico te nemen. Zeker gezien de reputatie van een actor zoals de taliban en hun houding tegenover mensen die voor de voormalige autoriteiten hebben gewerkt. Bijgevolg is het onlogisch dat u zou besluiten om u een jaar lang te laten omsingelen door leden van de taliban terwijl uw oom hen, volgens uw verklaringen, aan het bestrijden is. Zulk gedrag, waarbij u actief het leven van uw oom op het spel zet door les te volgen in een door de taliban gecontroleerde madrassa, is niet alleen ongewoon, maar simpelweg onverenigbaar met de waarden van de vermeende overheidsjob van uw oom.

Ten derde is uw asielrelaas doorspekt met vaagheden en tegenstrijdigheden. Zo weet u niet hoe de taliban wisten dat uw oom in de stad was (CGVS, p. 20). Evenmin weet u wat uw oom met de bom heeft gedaan of wat er met hem is gebeurd (CGVS, p. 20). Dit zijn toch belangrijke elementen uit uw relaas die niet doorleefd, noch gedetailleerd overkomen. Daarnaast zijn uw verklaringen die u gegeven heeft op de DVZ en het CGVS **tegenstrijdig** aan elkaar. Zo verklaarde u op de DVZ dat u eerst religieuze les volgde in een madrassa waar de taliban regelmatig langskwamen. **In deze madrassa nodigden ze u uit om naar een grotere madrassa te komen eenmaal u de Koran had beëindigd.** Volgens uw verklaringen op de DVZ **heeft u dus in twee madrassa's les gevolgd** (verklaringen DVZ). Op het CGVS wordt er daarentegen **met geen woord gerept over twee madrassa's** en bevond u zich onmiddellijk in de grote madrassa die onder invloed stond van de taliban. De taliban zijn u bijgevolg ook niet komen opzoeken in de madrassa om u naar hun madrassa mee te nemen, maar u bent daar terechtgekomen doordat **de taliban van deur tot deur kwamen spreken over hun madrassa en de religieuze lessen die ze er gaven** (CGVS, p. 22). Wanneer u met deze duidelijke tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, verklaart u dat u dat niet heeft gezegd (CGVS, p. 22). Echter, aan het begin van het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft u niet kenbaar gemaakt dat er enige fouten stonden in uw verklaringen op het DVZ. U verklaarde dat u de tolk had verstaan en dat de verklaringen u zijn voorgelezen. U heeft het echter nagelaten om toen enige fouten in het DVZ dossier te melden of corrigeren (CGVS, p. 3). U biedt aldus geen afdoende verklaring voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Daarnaast was u op de DVZ bijzonder kort over de opdracht die u van de taliban had gekregen. U vermeldde enkel dat u uw oom moest vermoorden omdat hij voor de overheid werkte (verklaringen DVZ). Pas op het CGVS maakt u melding van een bom. U verklaarde aan het begin van het persoonlijk onderhoud dat u op de DVZ alles in het kort moest zeggen (CGVS, p. 3). Evenwel kan van een verzoeker verwacht worden dat hij zulke pertinente informatie direct meedeelt aan de Belgische asielinstanties.

Als laatste punt blijken uw familieleden weinig tot geen problemen te hebben ondervonden sinds uw vertrek. Wanneer u voor de eerste maal tijdens het onderhoud gevraagd wordt of zij problemen hebben ondervonden, blijft u eerder vaag in uw bewoordingen. "Ze zeggen dat we problemen hebben, we hebben wel problemen", verklaart u (CGVS, p. 9). Wanneer er gevraagd wordt welke problemen ze juist hebben, antwoordt u het volgende: "Want onze vader is gestorven en de rest is klein en mijn moeder zegt dat 'jij bent ook weggegaan'" (CGVS, p. 9). Wanneer er u gevraagd wordt of ze sindsdien nog andere problemen hebben gehad, verwijst u louter naar financiële problemen (CGVS, p. 9). Driemaal is er gevraagd geweest of uw familieleden specifieke problemen hebben ondervonden na uw vertrek. Driemaal blijft u ofwel vaag, ofwel algemeen in uw bewoordingen. Wanneer er op het einde van het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of de taliban sinds uw vlucht nog contact hebben opgenomen met uw familieleden, vermeldt u plots dat ze tweemaal zijn langs geweest en dat ze uw moeder hebben gevraagd waar u was (CGVS, p. 22). Allereerst is het toch wel opmerkelijk dat u dit niet eerder tijdens het persoonlijk onderhoud heeft vermeld wanneer er naar gevraagd

werd. Dit plaatst al enkele vraagtekens bij de bezoeken van de Taliban. Ten tweede lijkt er, buiten dat ze vragen stellen over uw verblijfplaats, bitter weinig gebeurd te zijn. Meer informatie daaromtrent kan u ook niet geven omdat uw moeder u niet verdrietig wil maken en ze bijgevolg zwijgt over wat er is gebeurd. Dat u niet over meer informatie beschikt, hoewel het hier om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees, is een houding die geenszins in overeenstemming te brengen valt met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een vrees voor een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas, zelfs als dit extra stress, spanning of verdriet kan opleveren. Het valt enigszins nog te begrijpen dat uw moeder u niet wil belasten met haar problemen omdat u zich alleen in een vreemd land bevindt. Echter moet u er zich ook van bewust zijn dat u zich in de asielprocedure bevindt en zulke informatie bijgevolg vitaal is.

Naast de problemen met de Taliban haalt u ook een grondconflict aan tussen twee stammen, zijnde Khaderkhail, waar de Taliban toebehoren en Amadikhail, waar u toe behoort. Echter blijft u hier enorm vaag en tegenstrijdig over. Zo werd er aan het begin van het persoonlijk onderhoud gevraagd tot welke stam en substam u behoort. U vermeldt enkel Niazaï (CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt of er nog andere stammen in de omgeving zijn, antwoordt u dat er nog één stam is, zijnde Alkouzaï (CGVS, p. 5). Nergens wordt er melding gemaakt van de stammen Khaderkhail of Amadikhail. Wanneer u daar op een later tijdstip mee geconfronteerd wordt, stelt u dat deze de substammen zijn van Alkouzaï en u ze daarom niet hebt vermeld (CGVS, p. 19). Echter kan van een verzoeker verwacht worden dat u uit zichzelf zoveel mogelijk informatie tracht te geven die gelinkt is aan uw vrees. Wanneer er dan wordt doorgevraagd naar het (grond)conflict zelf, blijft u wederom uiterst vaag. Zo stelt u dat de Taliban land van jullie stam wegnamen, al kan u niet zeggen waarom (CGVS, p. 19). Ook wanneer er aan het begin gevraagd werd naar de relatie tussen de stammen geraakt u niet verder dan "niet goed" (CGVS, p. 5). Wanneer er u extra uitleg wordt gevraagd, stelt u dat u geen belangrijk persoon bent en bijgevolg deze zaken niet weet (CGVS, p. 5). Ook hier geldt echter het principe dat u zich zo gedetailleerd mogelijk dient te informeren over problemen en deze zelf ook dient te concretiseren. Zo werd er op het einde van het persoonlijk onderhoud gevraagd of u nog iets toe te voegen had aan uw relaas, maar u antwoordde hierop negatief (CGVS, p. 23). Ook wanneer er gevraagd werd wat uw vrees is, maakt u geen vermelding van het landconflict, noch verwees u naar het probleem met de Taliban en uw oom. U blijft wederom uiterst vaag in uw bewoordingen (CGVS, p. 23). Gezien uw reeds zwaar aangetaste geloofwaardigheid omtrent de problemen gelinkt aan uw oom en uw verdere vage verklaringen kan er nog weinig geloof gehecht worden aan de verklaringen van dit specifiek landconflict.

Ter ondersteuning van uw relaas geeft u enkele documenten af, met name kopieën, die gerelateerd zijn aan de overheidsjob van uw oom langs moederszijde. Echter kan u bitter weinig zeggen over de inhoud van deze documenten. Zo verklaart u niet te weten wat er in staat aangezien u zelf geen job had bij het leger (CGVS, p. 14). Desalniettemin kan enigszins verwacht worden van een verzoeker dat hij zich toch informeert omtrent de documenten die hij ontvangt. Daarnaast valt op dat de naam op de militaire badge niet overeenkomt met de naam van uw oom die u gegeven heeft op de DVZ. Op de DVZ sprak u over [G.N.], terwijl op de militaire badge [K.S.] vermeldt staat. Ook de vorm van de appreciatiebrief valt op, gezien het kader niet volledig afgebeeld staat en plots afgesneden wordt. Derhalve moet u er op gewezen worden dat aan dergelijke fotokopieën geen bewijswaarde kan worden toegekend daar deze altijd onderhevig kunnen zijn geweest aan mogelijk knip en plakwerk. Het is eveneens bevreemdend dat de originele documenten zich nog gewoon thuis zouden bevinden (CGVS, p. 17). Dit terwijl de Taliban actief mensen opzoeken en vervolgen die voor de voormalige autoriteiten hebben gewerkt. Deze zaken ondermijnen de reeds aangetaste geloofwaardigheid omtrent het vermeende profiel van uw oom. Tenslotte legt u ook nog een vaccinatiekaart, de oude taskara van uw vader en een contract neer van uw tewerkstelling in België. Deze zaken bevatten louter persoons- en werkgegevens en zijn evenmin van die aard dat ze de bovenstaande beoordeling omtrent uw geloofwaardigheid wijzigen.

Gezien voorgaande vaststellingen komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cqvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDA registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het

Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende

behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkelde had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de beginselen van behoorlijk bestuur zijnde het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van het verbod van willekeur.

Verzoeker volhardt erin dat hij minderjarig was op het moment dat hij in België aankwam in april 2021. Hij stelt moeite te doen om zijn identiteitsdocumenten ter staving ervan te verkrijgen van zijn familieleden in Afghanistan. Het kan hem volgens hem niet kwalijk genomen worden dat er in andere landen een andere leeftijd genoteerd werd.

Hij geeft aan bijkomende documenten neer te leggen teneinde het profiel en de activiteiten van zijn oom langs moederszijde in het Afghaanse leger te staven. Volgens hem kunnen de tegenstrijdigheden of onduidelijkheden, vermeld in de bestreden beslissing, enkel te wijten zijn aan de vertaling of aan de interpretatie door de verhoorder. Hij verwijt de commissaris-generaal de door hem neergelegde documenten af te rekenen op grond van algemene bevindingen betreffende bijgebrachte kleurenkopieën. Hij meent dat de commissaris-generaal zich niet louter kan baseren op de authenticiteit van in het verleden door derden bijgebrachte gefabriceerde documenten om vervolgens de authenticiteit van zijn documenten te betwisten.

Hij concludeert dat zijn relaas en motieven wel degelijk geloofwaardig zijn en dat de opmerkingen van de commissaris-generaal onterecht en foutief zijn.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus betoogt verzoeker dat er ten onrechte wordt geconcludeerd dat er actueel geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of van zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij benadrukt hierbij dat niet betwist wordt dat hij afkomstig is van de provincie Laghman en stelt hij dat de situatie in de provincie Laghman wel degelijk ernstig genoeg is om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen, los van zijn individuele situatie. Hij verwijst naar het rapport van EUAA, *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022, waarin vermeld wordt dat er 13 veiligheidsincidenten plaatsvonden gedurende de referentieperiode, waarbij de meesten zich situeerden in het district Alingar waarvan hij afkomstig is. Hij voegt toe dat daarin eveneens melding gemaakt wordt van occasionele gewapende conflicten tussen de taliban en ISKP. Hij stelt nog dat in het COI Query rapport van EUAA van 4 november 2022 ook aangehaald wordt dat de economische en humanitaire crisis, sinds de machtsovername door de taliban, geëscaleerd is en dat het WPF in augustus 2022 geraamd heeft dat meer dan de helft van de Afghaanse bevolking aan ernstige voedselonzeekerheid lijdt en dat Afghanistan één van de ergste humanitaire crisissen ter wereld doormaakt.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende (nieuwe) stukken:

- ID-document vader verzoeker;
- Nieuwe documenten betreffende profiel oom NIAZAI in het Afghaanse leger.

3.2. Op 27 augustus 2024 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij refereert aan de volgende nieuwe stukken waarvan hij telkens de weblink vermeldt:

- EUAA *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van januari 2023;
- EUAA *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus* van januari 2022;
- EUAA *Country Guidance: Afghanistan* van mei 2024;
- EUAA *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city* van augustus 2022;
- EASO *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City* van augustus 2020;
- EUAA *Afghanistan Targeting of individuals* van augustus 2022;

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan* van juni 2023;
- COI *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban* van 14 december 2023;
- EUAA *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024.

3.3. Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij volgende stukken gevoegd worden:

Attest werkgever d.d. 13.09.2024;

- Arbeidsovereenkomst voor arbeiders – onbepaalde duur ;
- Loonbrieven van 01.01.2024 tot 31.08.2024;
- Individuele rekening van 01.04.2022 tot 31.12.2022;
- Individuele rekening van 01.01.2023 tot 31.12.2023;
- Attest ISAF.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker vreest bij terugkeer de taliban omdat hij geen gevolg had gegeven aan hun verzoek om met een bom zijn oom, die voor de overheid werkte, te doden. Daarnaast vreest hij door zijn vlucht als ongelovige bestempeld te zullen worden en verklaart hij dat er vijandschap heerst over land tussen de stammen Khaderkhail, waartoe de taliban behoren en de Ahmadikhail, waartoe hij behoort. Hij voegt toe dat de stam Khaderkhail hun grond met dwang in beslag heeft genomen.

4.3.2. Na lezing van het administratief dossier wordt geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dit op grond van volgende vaststellingen:

- i) Verzoekers algemene geloofwaardigheid wordt aangetast door zijn verklaringen over zijn minderjarige leeftijd en door zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn scholingsgraad daar hij (a) bij de DVZ zei dat hij tot de derde graad scholing gevolgd heeft, (b) terwijl hij bij het CGVS verklaart dat hij nooit naar school geweest is;
- ii) Dat verzoeker doorheen zijn migratieparcours bewust foutieve informatie heeft gedeeld om de Europese asielinstanties te misleiden en hij in die landen besloot door te reizen in plaats van de daar ingediende beschermingsverzoeken af te wachten, doet twifelen aan een nood aan internationale bescherming;
- iii) De volgende drie elementen tasten de geloofwaardigheid omtrent zijn vrees fundamenteel aan: (a) verzoeker is nauwelijks op de hoogte van het profiel en de activiteiten van zijn maternale oom bij het Afghaanse leger, terwijl hij zijn voogd was sinds de dood van zijn vader; (b) verzoeker kan bitter weinig zeggen over de madrassa, waar hij les volgde, en over de rekruterings technieken die de taliban daar toepasten, waardoor twijfel heerst dat hij wel daadwerkelijk in een dergelijke madrassa gezeten heeft; (c) verzoekers asielrelaas is doorspekt met vaagheden en tegenstrijdigheden;
- iv) Verzoekers familieleden hebben weinig tot geen problemen ondervonden sinds zijn vertrek;
- v) Verzoeker blijft enorm vaag en tegenstrijdig over het grondconflict tussen de twee stammen, zijnde Khaderkahil, waartoe de taliban behoren en Amadikhail, waartoe hij behoort;
- vi) Verzoeker kan bitter weinig zeggen over de inhoud van de documenten omtrent de overheidsjob van zijn maternale oom en bovendien komt de naam op de militaire badge niet overeen met de naam die hij heeft opgegeven op de DVZ. Daarnaast valt de vorm van de appreciatiebrief op nu het kader niet volledig staat afgebeeld en plots werd afgesneden;
- vii) De vaccinatiekaart, oude taskara van zijn vader en een contract van zijn tewerkstelling in België bevatten louter persoons- en werkgegevens en zijn evenmin van die aard dat ze de bovenstaande beoordeling omtrent de geloofwaardigheid wijzigen;
- viii) Het volstaat niet om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden.

Het komt aan verzoeker toe om de motieven uit de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter, zoals *infra* blijkt, in gebreke blijft. In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich louter tot het beklemtonen van de waarachtigheid van zijn vluchtrelaas en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, doch laat hij in zijn geheel na om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die toelaten de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielrelaas te herstellen.

4.3.3.1. Waar hij volhardt in zijn minderjarigheid, blijkt uit de beslissing van de FOD Voogdij van 11 mei 2021 evenwel dat verzoekers leeftijd op 5 mei 2021 bepaald werd op 21,2 jaar met een standaarddeviatie van 1,9 jaar. Derhalve moet worden vastgesteld dat verzoeker zowel op het moment van aankomst in België als op het moment waarop hij Afghanistan verliet, minstens achttien jaar was. Overeenkomstig het *“privilège du préalable”* wordt de beslissing van de Dienst Voogdij als administratieve rechtshandeling geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet vernietigd of ingetrokken is. Het administratief dossier bevat geen stukken waaruit zou blijken dat verzoeker tegen voormelde beslissing een beroep zou hebben aangewend bij de Raad van State. Verzoeker kan zijn beroep bij de Raad niet aanwenden om eveneens het resultaat van de medische test te betwisten aangezien dit niet de door de wet voorziene beroepsprocedure is. Wat de reden dus ook moge zijn van verzoekers verklaring dat hij op het moment van

zijn verzoek om internationale bescherming nog minderjarig was, blijkt afdoende uit de stukken van het administratief dossier dat dit niet correct is. Hoewel dit geen doorslaggevend element vormt om de algehele geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas ongelooftwaardig te bevinden, is het wel degelijk een element dat verhindert een zicht te krijgen op zijn werkelijke levensomstandigheden tijdens zijn verblijf aldaar, waaromtrent hij evenmin consistente verklaringen kon afleggen. Zo blijkt dat verzoeker niet éénduidig is over zijn scholing in Afghanistan nu hij bij de DVZ verklaart dat hij tot de derde graad scholing heeft gevolgd (AD CGVS, Verklaring DVZ, 5.8.2021, punt 11) terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud aangeeft nooit naar school te zijn geweest (NPO, p. 6). Door louter te volharden in zijn minderjarigheid bij aankomst in België en aan te geven dat hij niet verweten kan worden dat in andere landen een verschillende leeftijd genoteerd werd, is hij niet in staat de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing om te buigen.

Bovendien doet hij met zijn betoog geen afbreuk aan de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn gedrag niet getuigt van iemand met een nood aan internationale bescherming. Verzoeker heeft immers, nadat hij een beschermingsverzoek indiende in andere Europese landen, de resultaten ervan niet afgewacht, doch de beslissing genomen om door te reizen. Verzoeker laat de motieven dienaangaande volledig onbesproken. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat dit de geloofwaardigheid alsook de ernst van de vervolgingsvrees in hoofde van verzoeker reeds ernstig ondermijnt.

4.3.3.2. Vervolgens wordt de commissaris-generaal bijgetreden in de vaststelling dat verzoeker nauwelijks op de hoogte is van het profiel en de activiteiten van zijn maternale oom bij het Afghaanse leger, ondanks het feit dat hij zijn voogd was sinds de dood van zijn vader, wat de geloofwaardigheid omtrent zijn vrees fundamenteel aantast. Verzoeker brengt tegen de motieven dienaangaande niets in doorheen zijn betoog. Hij beperkt zich er vooreerst toe te stellen dat hij bijkomende documenten neerlegt teneinde het profiel en de activiteiten van zijn oom langs moederszijde in het Afghaanse leger te staven. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker inderdaad enkele documenten die hij omschrijft als "*nieuwe documenten betreffende profiel oom N; in het Afghaanse leger*". De documenten, behalve het document dat de tekst bevat '*afghan national army*' zijn echter niet voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat deze, op grond van artikel 8 van het Procedurereglement niet in overweging genomen worden. Hierover bevraagd ter terechtzitting, stelt verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid. Bovendien laat verzoeker na in zijn verzoekschrift enige toelichting te verschaffen omtrent de documenten. De badge, die de '*afghan national army*' bevat is bovendien dezelfde als diegene die verzoeker reeds heeft neergelegd tijdens zijn beschermingsverzoek en waaromtrent de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden stelt dat daarop een andere naam vermeld staat, namelijk G.S., dan degene die verzoeker vermeld heeft bij de DVZ, namelijk N.S. (AD CGVS, Vragenlijst, punt 3.5). Verzoeker laat ook de vaststelling, dat hij weinig kan zeggen over de inhoud van de door hem voorgelegde documenten, wat nogmaals bevestigd wordt door de inhoud van zijn verzoekschrift, volledig onbesproken. Hij kan dan ook bezwaarlijk de commissaris-generaal verwijten de neergelegde documenten louter af te wijzen op grond van de authenticiteit ervan. Bij zijn aanvullende nota voegt hij dan nog een document, wat hij omschrijft als "attest ISAF", doch wederom laat hij na hieromtrent enige duiding te geven. Hoewel ditmaal de achternaam op het attest overeen lijkt te komen met de naam van zijn oom zoals hij die heeft opgegeven bij de DVZ, betreft het een loutere kopie, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, bevat het attest geen datum en kan er niet met zekerheid uit worden afgeleid dat het effectief toebehoort aan zijn oom daar het geen voornaam bevat. Zoals reeds aangestipt laat verzoeker volkomen na hierover enige toelichting te bieden. Het document is niet van die aard om een ander licht te werpen op de beoordeling van zijn relaas.

4.3.3.3. Waar verzoeker nog aanvoert dat de tegenstrijdigheden of onduidelijkheden enkel te wijten zijn aan de vertaling of aan de interpretatie door de verhoorder, komt hij niet verder dan een loutere blote bewering, zonder *in concreto* aan te tonen waarin die foutieve interpretatie dan wel zou bestaan en op welke manier die dan van invloed zou zijn geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. Zijn kritiek is allerminst ernstig.

4.3.3.4. Verzoeker, die de overige motieven in de bestreden beslissing onbesproken laat, is niet in staat om de in de bestreden beslissing opgenomen motivering, die pertinent, draagkrachtig is en steun vindt in de stukken van het administratief dossier, te weerleggen. Zij blijven integraal overeind.

4.3.4. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van algemene situatie in Afghanistan, is voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging.

Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Aldus blijkt niet dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond. Evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties.

4.3.5. Verzoeker stelt in zijn aanvullende nota nog nieuwe elementen te hebben die aantonen dat “*er wel degelijk aanleiding is in casu de beslissing van uitsluiting genomen in hoofde van verzoeker door de CGVS te annuleren en verzoeker integendeel de status van vluchteling toe te kennen*”. Er ligt in casu geen beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus voor, waardoor verzoeker niet aantoont op welke wijze zijn stukken in die zin relevant zouden zijn. Waar hij in diezelfde aanvullende nota nog noteert dat zijn stukken zijn verwestering aantonen in geval van terugkeer, wordt opgemerkt dat deze enkel aantonen dat verzoeker hier tewerkgesteld is. Op geen enkele wijze werpen zij enig licht op de manier waarop verzoeker verwesterd zou zijn. Bij gebrek aan enige toelichting dienaangaande, is zijn betoog aldus niet dienstig. Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat verzoeker niet aantoont dat hij is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, waardoor de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig is.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, worden door verzoeker geen concrete elementen aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

4.4.2. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU). Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor*

socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”).

Wanneer precare socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precare socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Verzoekers betoog en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

4.4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "verminderd" en "beperkt". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele

noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia, Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het *Afghanistan Freedom Front* (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door *BBC Monitoring*. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als "meest actieve groep" tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als "veel minder actief dan in 2022". (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5)

De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregistreerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de *de facto* militaire troepen of de *de facto* politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 5).

De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjiietische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 7)

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34).

ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. *'Explosive remnants of war'* zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van *'targeted killings'*. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats. (EUAA *Country Guidance Afghanistan, mei 2024*, p. 113; COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022.

Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan.

In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de *de facto* regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de *de facto* regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn.

Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als "explosies/geweld op afstand". In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders.

Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('*Explosive remnants*') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA *Country Guidance Afghanistan, mei 2024*, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als "gevechten", 33 als "explosies/geweld op afstand" en 105 als "geweld tegen burgers" (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 4).

UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden.

In diezelfde referentieperiode zijn de *de facto* militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg.

ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is.

De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken.

In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de *New York Times* melding maakt van 'minstens' 17 doden en 'tientallen' gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op. (COI *Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024, p. 6)

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA

“Afghanistan: Country Focus” van december 2023, p. 41 en EUAA Country Guidance Afghanistan, mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA “Afghanistan: Country Focus” van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Laghman. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van mei 2024.

4.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dient te worden opgemerkt dat de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van zijn raadsman en een tolk die het Pashtou machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen worden geoordeeld. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

I. FLORIO